

2. Денисенко М.П. Сучасні стратегії управління персоналом підприємств [Електронний ресурс] / М.П. Денисенко, О.Ю. Будякова // Приазовський економічний вісник. - 2018. - № 5 (10). - С. 175-181.

2. Денисенко М. П., Будякова О. Ю. Підвищення індексу людського капіталу — важлива складова інноваційної кадрової політики підприємств. Економіка та держава. 2019. № 4. С. 11–17. DOI: 10.32702/2306-6806.2019.4.11

3. Будякова О.Ю., Ровнягін О.В. Коучинг як інструмент людського капіталу. Тези доповідей XVIII Всеукраїнської наукової конференції молодих учених та студентів «Наукові розробки молоді на сучасному етапі», 18-19 квітня 2019 року. Київ – КНУТД, С. 91-92.

4. Budiakova O., Tsarenok D., (2019). Innovative solutions for enterprise personnel in the digital economy. Innovative solutions in modern science, (6 (33), 5-18. Retrieved from [http://DOI:https://doi.org/10.26886/2414-634X.6\(33\)2019.1](http://DOI:https://doi.org/10.26886/2414-634X.6(33)2019.1)

5. Мельник А.О. Становлення та розвиток поняття «адаптація підприємства» / А.О. Мельник // Вісник Технологічного університету Поділля. – 2004. – Ч. 2, Т. 2., № 1. – С. 135-138.

6. Prokopenko O., Omelyanenko V., Ponomarenko T., Olshanska O. (2019). Innovation networks effects simulation models. Periodicals of Engineering and Natural Sciences. 2019. Vol. 7, No. 2. P. 752-762.

УДК 327.001.73 (100)

Ковальчук Ю.В., магістрант, Шацька З.Я., к.е.н., доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

НОВА ПАРАДИГМА ОРГАНІЗАЦІЇ СВІТОВОГО ПОРЯДКУ

Сучасна криза світового порядку виникає через зіткнення парадигм у соціальній, економічній та політичній сферах людської діяльності, що має серйозні наслідки для розвитку бізнесу. Переважаюча економічна парадигма, орієнтована на ринок глобалізації, інтегрувала світову економіку, генеруючи

великі матеріальні цінності, а також різноманітні пов'язані з цим проблеми, від зміни клімату до зростання нерівності та соціальної напруженості. Розвиток сучасного світу визначається п'ятьма факторами: силою, багатством, хаосом, ідентичністю та справедливістю. Їх взаємодія визначить нову конфігурацію світового порядку, нову геополітичну, економічну, цивілізаційну парадигму розвитку.

Прискоренню глобальної системної кризи протягом останніх десятиліть, в першу чергу, сприяли розпад біполярної міжнародної системи, інтенсифікація глобалізаційних процесів та відсутність консолідації суб'єктів світ-системи у подоланні глобальних викликів сучасності. В основі глобальної системної кризи закладено «кризу світоуправління», тому, необхідно розпочати процес формування нової моделі світоуправління, що враховуватиме умови глобального світу XXI ст., його поліцентричний і поліцивілізаційний характер. Сучасна глобальна криза являє собою закономірне явище, що пов'язане з довгостроковими тенденціями світового політичного та економічного розвитку. Нинішня криза має свої особливості та відмінні риси, що пов'язані з процесами глобалізації, регіональної політичної та економічної інтеграції, глобальної міграції тощо. Багато в чому породжена цими специфічними процесами, вона є важливим рубежем у світовому розвитку [2, 4]. Сучасний стан економіки України супроводжується гострою загальноекономічною кризою. При таких соціально-економічних умовах неможливо досягти відповідного рівня ефективності виробництва, отримати максимальний прибуток, бути лідером у жорсткій конкурентній боротьбі [1].

В цьому зв'язку, очевидно, що керованість кризовим розвитком буде досягнута за умови набуття міжнародною системою нового балансу, відповідного характеру глобальних трансформацій. З цієї точки зору зміни в суспільному розвитку зробили проблему міжнародно-політичної консолідації необхідною умовою регулювання загальнолюдських відносин і політичною необхідністю заради сталого розвитку усього людства та зумовили формування

нової парадигми організації світового порядку. Формування нової парадигми організації світового порядку здійснюється на основі трьох підходів:

- політологічний підхід визначає, що організаційна структура світового порядку є системою норм міжнародного (в т.ч. наднаціонального) права та звичаїв, які розробляються міжнародними інститутами (організаціями) та інтеграційними угрупованнями;

- соціологічний (структурний) підхід розглядає функціонування соціальної міжнародної системи. Відповідно до такої системи, управлінські функції в ній здійснюються одними представниками соціуму над іншими, проте одночасно проповідуються ідеали свободи особистості. Необхідною передумовою функціонування соціальної міжнародної системи є громадський порядок, тобто певна форма організації соціуму, що регулюються на основі певних норм (наприклад, правових) і цінностей (наприклад, культурних, етичних тощо).

- організаційний підхід визначає стан структури світової системи, виступає показником її стійкості та змін; стабільності чи «революційності», співробітництва чи конфліктності, що виражається через дію законів функціонування та трансформації системи [3].

Світовий порядок оснований на організації економічної системи. Кожна система, здатна до структурної самоорганізації, а її розвиток базується на диференціації, взаємному запереченні, ієрархічності, гомеостатичності, коеволуції різних підсистем. На певному етапі свого розвитку виникає непередбачуваність еволюції системи, її стохастичність. Стає неможливим побудувати сценарії її еволюції і необхідно аналізувати еволюційність її розвитку, спостерігати за напрямками подальшого розвитку, тимчасовими аномаліями та кризою системи. Припущення про неминучий розпад системи будується на теорії ентропії, що характеризує міру хаосу та невпорядкованості системи. Отже, чим ближчий рівень економічного розвитку країн, тим більша ентропія. Ентропію можна виміряти шляхом підрахунку кількості вірогідних напрямів вирівнювання економічного розвитку країн, тобто асиметрії, ентропія

тоді буде пропорційна логарифму кількості таких варіацій. Інший шлях – виявити діалектику взаємозв'язків. Слід зосередитися на елементах, які першими почали руйнуватися, визначити фактори впливу на їх руйнацію і виявити невраховані зовнішні фактори, що спричинили найбільший руйнівний ефект в елементах світової системи [3, 4].

Література

1. Мельник А.О. Світові економічні кризи в економіці України та їх наслідки. Глобальні та національні проблеми економіки. 2014. Вип. 2. С. 108–113.
2. Мельник А.А. Факторы формирования причин проявления мировых экономических кризисов в условиях глобализации / А.А. Мельник // Приволжский научный вестник. – Ижевск: ПервопечатникЪ, 2013. – №6 (22). – С. 77–84.
3. Cox R.W. Production, Power, and World Order: Social Forces in the Making of History / R.W. Cox. – New York: Columbia University Press, 1987. – 500.
4. Held D. Democracy and the Global Order: From the Modern State to Cosmopolitan Governance / D. Held. – Stanford, CA: Sanford University Press, 1995. – 336 p.
5. Ольшанська О. В. Методологічні засади формування когнітивної економіки / О. В. Ольшанська // Формування ринкових відносин в Україні. – 2015. – №1(164). – С. 16-18.

УДК 330.675

Когут А.Л., магістрант, Шацька З.Я., к.е.н, доцент
Київський національний університет технологій та дизайну

ІНТЕГРАЦІЙНІ ФОРМИ ПІДПРИЄМСТВ У КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Питання глобалізації досить гостро постають не тільки перед Україною, але й для усіх світових держав, адже з плином часу людство все більше